

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.590/2016/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Mándó Tibor Ügyvédi Iroda
 . Mándó Tibor ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
14.K.30.254/2016/3.

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.30.254/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgárságú felperes 2015. augusztus 13-án tartózkodási engedély kérelmével egyidejűleg az engedély magyarországi

előterjesztése iránt méltányossági kérelmet is benyújtott. Az elsőfokú hatóság mindenekelőtt a méltányossági kérelem kérdésében döntött és a felperes kérelmét 2015. augusztus 18. napján kelt 106-1-71219/1/2015-T. számú határozatával elutasította. Határozata indokolása szerint a felperes nem hivatkozott olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményre, amely a kérelem belföldi előterjesztését lehetővé tenné.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot 2015. október 8. napján kelt 106-T-62717/1/2015. számú határozatával helybenhagyta. A felperes fellebbezésében előadta, hogy a keresőtevékenység célú tartózkodási engedély kiadását azért kérte, mert - bár a kérelmében megnevezett munkáltatónál a későbbiekben nem kíván dolgozni - egy másik munkáltató szívesen foglalkoztatná. Az alperes határozata indokolásában megerősítette, hogy a felperes továbbra sem igazolt olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a tartózkodási engedélykérelem magyarországi benyújtását indokolná. Utalt a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtására kiadott 114/2007.(V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (1), (2), (4) és (4a) bekezdéseire.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [4] Az alperes, fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjára. A bíróság hangsúlyozta - egyetértve az alperessel -, hogy a tartózkodási cél megjelölését el kell különíteni a tartózkodási engedély belföldi kérelmezésének alapjául szolgáló kivételes méltánylást érdemlő körülménytől. Így az, hogy a felperes már Magyarországon tartózkodik, baráti szálak fűzik ide, illetve az, hogy keresőtevékenységet kíván folytatni nem értékelhető kivételes méltánylást érdemlő körülménynek. A felperest semmi nem akadályozza abban, hogy hazautazzon és az állampolgársága szerinti országban működő külképviseleti szervnél terjessze elő kérelmét, az azzal járó utazási költség- és időveszteség szintén nem méltányolható. A bíróság részletesen foglalkozott a felperes által hivatkozott alapelvi sérelmekkel. Álláspontja szerint azok megsértését a felperes egyfelől nem igazolta, másfelől az alapelvek önmagukban a közigazgatási döntés jogsértő voltát csak kivételesen támasztják alá. Megállapította, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott

határozata megfelel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában foglaltaknak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes az ítélet hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, sérti a Pp. 339.§ (1) bekezdését, 339/A.§ rendelkezéseit.
- [7] Kifejtette, hogy a kérelem Magyarországon történő előterjesztése tekintetében sem az alperes, sem a bíróság nem kezelte ügyét egyedi ügyként, nem értékelték a nyilvánvaló tényeket, mint például az itt eltöltött éveket, a hosszadalmas ügyintézésből adódó hátrányokat, a perben előadott érveit a bíróság nem súlyuknak megfelelően értékelte.
- [8] A felperes továbbra is fenntartotta, hogy új munkalehetősége és személyén kívül álló okokra való hivatkozása elegendő indok kérelme magyarországi elbírálására. Álláspontja szerint a méltányosság fogalmát az alperes szűkítő módon értelmezte, figyelmen kívül hagyott olyan lényeges közigazgatási eljárási alapelveket, mint az egyszerűség, költségtakarékosság, hatékonyság, valamint új munkahelyének elvesztésével kapcsolatos hátrányokat.
- [9] A felperes az alperes által hivatkozott bírósági döntések kapcsán kifejtette, hogy azokban is megjelenik a fél akaratan kívül bekövetkező cselekmények és események vizsgálatának szükségessége, amelyet az alperes mindvégig elmulasztott, ezért sem tekinthető a tényállás tisztázottnak.
- [10] Kifejtette, hogy a kérelem Magyarországon kívüli előterjesztése esetén - túl a költséges utazáson - legalább fél évig zajló eljárásnak lenne kitéve, és nem fejeződne be a 21 napos ügyintézési határidő alatt. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály által példálózó jelleggel említettek mellett a hatóságnak módja van más körülményeket is értékelni, mint amilyen például a kereső tevékenység. Előadta, hogy azonos tényállás mellett több esetben kaptak harmadik országbeli kérelmezők engedélyt kérelmük magyarországi előterjesztésre. Ebből következően kérelme elutasítása fokozottan méltánytalan ügyintézés és döntés.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az ítélet - miként a közigazgatási határozatok is - megfelelnek a jogszabály előírásainak. Az alperes véleménye az volt, hogy a méltányosság iránti eljárásban bármely hivatkozás esetén vizsgálni kell a konkrét eset körülményeit. Hangsúlyozta, hogy a kiutazás elkerülése, vagy a tartózkodási cél igazolása önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Hivatkozott a töretlen bírói gyakorlatra, amelyek során keletkezett ítéletek az alperesi álláspontot támasztják alá úgy, mint a Kúria Kfv.II.37.527/2014. és Kfv.II.37.474/2014/6. számú döntései. Az alperes előadta, hogy

felperes minden a hatóság elé tárt érvet és indokot körültekintően megvizsgált, de azok között nem volt különös méltánylást érdemlő körülmény. Az alperes a korábbi nyilatkozataiban előadottakat továbbra is fenntartotta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [13] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [14] A Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja szerint a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély iránti kérelmét a szálláshelye szerint illetékes regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen családegyesítés vagy gyógykezelés - indokolja. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes olyan elfogadható többlet indokra, amely a kivételes méltánylást alátámasztja, nem hivatkozott.
- [15] A Kúria mindenképp előtt megjegyzi, az, hogy a felperes 2014 óta Magyarországon tartózkodik, a méltányossági kérelem megítélése szempontjából nem bír relevanciával, ezért ennek figyelembe vételére - a felperes hivatkozásával ellentétben - az alperes eljárásában sem kerülhetett sor.
- [16] A Kúria rögzíti, hogy a felperes által előadott, a munkavállalási lehetőséggel való érvelés sem írható a felperes javára, mert a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél nem értékelhető kivételes méltánylást érdemlő körülményként, ugyanis az a megalapozott kérelmezés utáni engedélyezés következménye. Ezzel összefüggésben a jövőbeni keresőtevékenység esetleges meghiúsulására történő hivatkozás felperes javára nem szolgálhat.
- [17] A Kúria álláspontja szerint kivételes méltánylást érdemlő körülménynek a földrajzi távolság és az abból adódó jelentősebb összegű utazási költség sem tekinthető, mert annak fedezetével a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében a felperesnek rendelkeznie kell. Ez alól a kötelezettség alól a költséghatékonyság elvére való hivatkozás sem menti fel a felperest, mivel, az a hatósági eljárás alapelve és nem a kérelem elbírálásának egyik szempontja. A felperes nem bizonyította a külföldi kérelmezés olyan mértékű elhúzódását, hogy annak relevanciát lehetne tulajdonítani, ezért az elsőfokú bíróság e körben is helytálló megállapításokat tett.
- [18] A felperes a bizonyítási eljárás hiányát iratellenesen állította. A hatóságnak a felperes által benyújtott kérelmet a felperes által szolgáltatott bizonyítékok alapján kell elbírálnia, a kérelem megalapozottságának ellenőrzésére folytathat bizonyítást. A felperes a különös méltánylást érdemlő körülményeket csupán állította, de azokat semmilyen konkrét, értékelhető nyilatkozattal vagy okirati bizonyítékkal nem támasztotta alá. A Kúria - az elsőfokú bírósággal egyezően - hangsúlyozza, hogy a kérelemre indult eljárásokban a kérelemben előadottak határozzák meg az eljárás kereteit. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a nyilatkozattételi joga tekintetében korlátozva nem volt, és a felperes érdekkörébe tartozott volna azoknak a tényeknek és

bizonyítékoknak az előterjesztése, amelyek a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjának alkalmazását megalapozzák. Az, hogy a felperes jogi képviselőjének praxisában előfordulhattak olyan esetek, ahol a külföldi kérelmezés elhúzódott, nem jelenti, hogy mindezt a jelen ügyben figyelembe kellene venni, ugyanis az a döntés érdemére nem hat ki. A tartózkodási engedély elbírálására nyitva álló 21 napos határidő nem jelent hosszadalmas ügyintézkést, annak esetleges elhúzódását a felperes csak feltételezi, azt a saját ügyében előzetesen bizonyítani nem lehet.

- [19] A Kúria az elsőfokú bírósággal egyetértve megállapítja, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eseti döntések a jelen ügy szempontjából nem bírnak relevanciával. Az eljáró hatóságnak a kérelmeket az egyedi körülmények figyelembe vételével kell elbírálnia, így más személyek ügyében hozott határozatok a felperes helyzetének megítélésére semmilyen módon nem hatnak ki.
- [20] Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az alperes - a Ket. alapelvi rendelkezéseivel összhangban - eljárása során az érintett ügyre vonatkozó tényeket teljes körűen figyelembe vette, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékelt, döntését valósághű tényállásra alapozta és azt kellő részletességgel indokolta. A Kúria, az elsőfokú bírósággal egyetértve, úgy ítéli meg, hogy az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, és az ezen alapuló meggyőződése eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy a hazai kérelmezés feltételei kivételes méltánylást érdemlő körülmény hiányában nem állnak fenn.
- [21] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban jogi képviselet hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (2) bekezdés alapján rendelkezni nem kellett.
- [23] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró